

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

24 iunie 2015

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte
Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 martie 2015, declarat de inculpatul

Pînzari Denis Alexei, născut la 31 iulie 1986, originar din s.Măgurele, r-nul Ungheni și domiciliat în or.Strășeni, str.Toma Ciorbă 11.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 13.10.2014 - 24.12.2014,
2. Instanța de apel: 02.02.2015 - 12.03.2015,
3. Instanța de recurs: 22.05.2015 - 24.06.2015.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun.Chișinău din 24 decembrie 2014, Pînzari Denis a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.188 alin.(2) lit.e) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.34 și 82 Cod penal, la 8 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Pînzari Denis, la 22 septembrie 2014, ora 00.10, aflîndu-se în autoturismul de model „Dacia Logan” cu n/î CPO 309, parcat în preajma blocului locativ nr.22/1 din bd.Mircea cel Bătrîn, mun.Chișinău și avînd scopul sustragerii bunurilor altei persoane, 1-a atacat pe cet.Recicalov Vladimir, amenințîndu-l cu un pistol și cu omorul, după care deschis a sustras de la ultimul suma de 500 lei și telefonul mobil de model „Nokia” la prețul de 200 lei, în care activa cartela SIM cu nr.068734705 la prețul de 30 lei, astfel cauzîndu-i părții vătămate o daună în sumă de 730 lei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul D.Marinescu în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărîri de achitare, pe motiv că fapta nu a fost comisă de inculpat, invocînd că prima instanță nu a dat o apreciere obiectivă tuturor circumstanțelor cauzei; la baza sentinței de condamnare nu pot fi puse declarațiile martorilor N.Carabeș și T.Rotaru care au declarat doar faptul că l-au văzut pe inculpat în curtea blocului din str.Mircea cel Bătrîn 24/1, fapt ce nu rezultă că inculpatul a fost la locul unde s-a comis infracțiunea respectivă, iar din declarațiile martorului A.Cușacov rezultă că acesta în perioada cînd s-a comis infracțiunea se afla la domiciliul său din str.M.Dragan, mun.Chișinău.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 martie 2015, apelul avocatului D.Marinescu în numele inculpatului D.Pînzari a fost respins, ca nefondat.

Instanța de apel a constatat că prima instanță obiectiv și sub toate aspectele, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, a examinat și apreciat probele administrate în cauză,

care dovedesc cu certitudine vinovăția lui D.Pînzari în săvîrșirea infracțiunii imputate, fiind bazate pe declarațiile părții vătămate V.Recicalov, a martorilor A.Cușacov, N.Carabet, T.Rotaru, date atît la urmărirea penală, cît și în cadrul cercetării judecătorești, care coroborează cu materialele cauzei, astfel că corect instanța a încadrat acțiunile acestuia în baza art.188 alin.(2) lit.e) Cod penal.

De asemenea, instanța de apel a conchis că prima instanță just a reținut declarațiile părții vătămate V.Recicalov, care au fost concludente pe tot parcursul cercetării judecătorești, acestea coroborînd cu cele ale martorilor A.Cușacov și N.Carabet, date în cadrul urmăririi penale, pe care instanța le-a luat în considerație la adoptarea sentinței de condamnare, și cu alte probe cum ar fi - poziționarea inculpatului în raport cu automobilul condus de către partea vătămată, or, din descifrările telefonice s-a constatat că la momentul comiterii infracțiunii anume telefonul inculpatului era în aria de acoperire la locul amplasării automobilului în str.Mircea cel Bătrîn, - depistarea în momentul reținerii la D.Pînzari a pistolului, obiect recunoscut de partea vătămată ca armă cu care a fost atacat, cît și cu procesul-verbal de recunoaștere a persoanei, din care rezultă că partea vătămată l-a recunoscut anume pe D.Pînzari ca persoana care l-a atacat.

La fel, instanța de apel a concluzionat că însăși declarațiile inculpatului D.Pînzari și a martorului A.Cușacov sînt contradictorii, deoarece primul susține că s-a aflat în perioada de pînă la ora 23.00-24.00 în magazin, iar al doilea a declarat că în această perioadă se deplasau pe alee, intrînd la domiciliu unei domnișoare. Totodată, instanța a menționat că declarațiile martorului N.Carabet date în instanța de judecată, nu pot fi luate în considerație nefiind confirmate prin careva probe, reținînd declarațiile date de către aceasta la urmărirea penală, unde dînsa a relatat că nu l-a văzut pe inculpat la 22.09.2014, dar la 21.09.2014 cînd a solicitat de la ea bani.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că vinovăția lui D.Pînzari în săvîrșirea infracțiunii imputate cert a fost dovedită, iar la stabilirea pedepsei inculpatului prima instanță a făcut o corectă individualizare, ținînd cont de prevederile art.7, 61, 75 Cod penal, de persoana acestuia, care se caracterizează negativ, anterior a fost judecat, a comis o infracțiune gravă cu intenție, în stare de recidivă, nu a recunoscut vina, nu a manifestat căința sinceră și nu a conștientizat pericolul social al infracțiunii comise, astfel că pedeapsa este stabilită în limita legii penale în baza căreia acesta a fost recunoscut vinovat.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar inculpatul D.Pînzari care, invocînd temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare, pe motiv că nu au fost apreciate corect probele cauzei, nu el a comis fapta incriminată, deoarece martorii nu au indicat cert că anume el a fost la loculul infracțiunii, nu au fost luate în considerație declarațiile martorului A.Cușacov, care a declarat că în momentul cînd s-a comis infracțiunea, el se afla la dînsa acasă, prin urmare el nu putea să săvîrșească fapta dată; la reținere la el a fost depistat telefonul mobil de model „LG” dar nu „Nokia”, ce a fost sustras de la partea vătămată; descifrările telefonice reținute ca probă și puse la baza sentinței de condamnare, din care rezultă că dînsul se afla pe str.Mircea cel Bătrîn, nu demonstrează faptul că el a săvîrșit atacul tîlhăresc, deoarece el nu neagă faptul că a mers cu A.Cușacov pe această stradă pentru a se întîlni cu o domnișoară, adică în preajma unde a avut loc infracțiunea, însă imediat au plecat la domiciliul acesteia.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținînd cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care se solicită respingerea recursului ca inadmisibil, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit textului recursului, ca temei de casare a hotărîrii menționate este invocat art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci cînd instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau aceasta nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Raportînd norma nominalizată la situația în cauză, Colegiul conchide că acest temei nu și-a găsit confirmare, mai mult că reieșind din textul recursului, recurentul de fapt critică procedura de apreciere a probelor, considerînd-o ca necorespunzătoare circumstanțelor de fapt ale cauzei, și anume declarațiile martorului A.Cușacov, cît și actelor cauzei, cărora instanțele de judecată le-au dat o apreciere incorectă.

Colegiul penal atestă că, conform art.101 alin.(2) Cod de procedură penală, la faza judecării cauzei instanța apreciază probele conform propriei convingeri formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Instanța de fond, conform prevederilor art.314 Cod de procedură penală, judecînd cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpatul, partea vătămată, martorii, precum a examinat și documentele cauzei și, ținînd seama de stipulările art.27 Cod de procedură penală, le-a apreciat în mod obiectiv, care au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate este dovedită, soluție descrisă în textul sentinței.

Instanța de apel, judecînd apelul avocatului în numele inculpatului, îndeplinind cerințele art.414-419 Cod de procedură penală, a verificat legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate în prima instanță care cert dovedesc vinovăția inculpatului în săvîrșirea atacului tîlhăresc, și anume declarațiile părții vătămate V.Recicalov, a martorilor T.Rotaru, A.Cușacov, N.Carabet date în cadrul urmăririi penale, și actele cauzei:

- procesele-verbale de cercetare a automobilului la locul infracțiunii, în care a fost săvîrșit atacul tîlhăresc asupra părții vătămate în bd.Mircea cel Bătrîn 22/1, mun.Chișinău;

- de recunoaștere a persoanei din 22.09.2014, potrivit căruia partea vătămată l-a recunoscut pe inculpat ca persoana care l-a atacat cu pistolul și i-a sustras banii și telefonul mobil;

- de reținere a inculpatului din 22.09.2014, din care rezultă că de la acesta au fost ridicate bunuri, bani, inclusiv un telefon mobil de model „LG”, un pistol de model „Waming”, care a fost recunoscut de către partea vătămată ca cel cu care a fost atacat de infractor și de recunoaștere a pistolului în cauză în calitate de corp delict;

- de examinare a telefonului mobil în care s-a depistat cartela companiei „Moldcell” și a descifrărilor convorbirilor telefonice din 25.09.2014 și 30.09.2014, potrivit cărora inculpatul la 21.09.201-22.09.2014 la ora 21.17 se afla în zona bd.Mircea cel Bătrîn nr.1, iar la ora 00.13 - în zona bd.Mircea cel Bătrîn nr.23, locație similară poziționării automobilului la data comiterii atacului tîlhăresc.

În opinia Colegiului penal, întemeiat și argumentat sînt puse la baza hotărîrilor judecătorești probele sus-menționate, care sînt amănunțit descrise în sentință și decizia instanței de apel, inclusiv și la pct.4 al prezentei decizii, care au fost apreciere de instanțele de fond obiectiv, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care în ansamblu coroborează între ele, nu trezesc careva dubii și care cert dovedesc vinovăția lui D.Pînzari în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.188 alin.(2) lit.e) Cod penal - tîlhărie, adică atacul săvîrșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de amenințarea cu aplicarea violenței periculoase pentru viață și sănătatea persoanei agresate, săvîrșit cu aplicarea armei.

În acest sens, Colegiul atestă că nu pot fi reținute argumentele recurentului referitor la aprecierea incorectă a declarațiilor martorilor A.Cușacov și N.Carabeț, pe motiv că acestea sînt contradictorii cu ale inculpatului, care a susținut că s-a aflat în perioada de pînă la ora 23.00-24.00 în magazin, însă martorul A.Cușacov a declarat că în această perioadă, împreună

cu inculpatul se deplasau pe alee, intrând la domiciliu unei domnișoare, declarațiile date fiind făcute cu intenția de a-l apăra pe inculpat fiind niște cunoștințe de a lui.

Instanța de recurs constată că, temeiurile invocate de recurent cu referire la lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii în acțiunile sale și a motivelor pe care se întemeiază soluția, se combat prin materialele cauzei și nu se semnalizează în esență presupusele erori de drept, astfel încât, hotărîrea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, fiind descrise detaliat și argumentat în decizia instanței de apel, acceptate și de către instanța de recurs, care în totalitatea lor resping argumentele inculpatului că nu ar fi săvârșit infracțiunea imputată.

Astfel, analizînd materialele cauzei și decizia instanței de apel atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea acesteia.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de inculpatul D.Pînzari și, potrivit legii, decide asupra inadmisibilității recursului, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 martie 2015 de inculpatul Pînzari Denis, în propria lui cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată la 10 iulie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu